

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 6. Ecclesia Borussiae.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

Sæcul. XIII. ligiosis, & Sæcularibus visa fuisse, & at
 A. C. 1224. trectata affirmat.

§. VI.

Ecclesia Borussicæ.

2 ep. 1190.
 Rain. 1218.
 n. 34.

Ceterum jam integro sexennio Honorius Papa ad sustinendam, & propagandam Borussicæ, & Livoniæ Ecclesiam magno animo incumberebat; anno autem millesimo ducentesimo decimo octavo Archiepiscopo Moguntino, ejusque Suffraganeis hac de re scripsit in hunc modum: *Borussicæ partes populus incolit barbara feritate horrendus, inter alia multa, quæ de ipsorum immanitate feruntur, quotquot feminini sexus mater parit, perimunt præter unam, filias, uxoresque prostituunt. Captivos immolant Diis suis, atque in sanguine humanarum victimarum gladios & lanceas suas intingunt, quo sibi, cum hoste pugnantis, fortunam reddi propitiam credunt. Cives suos, Christianam Religionem amplexos, persequuntur, exactionibus haud sane tolerabilibus vexant, atque ad Idololatriam reducere variis artibus conantur. Episcopus Borussicæ, venerabilis frater noster, alique, qui Ecclesias ibidem condiderunt, hujusmodi puellas, neci destinatas, pretio coemere statuerunt, ut morti ereptas Christi Religionem edoceant.* Puerorum

& ar-
 vorum quoque scholas instituere cogi- Sæcul. XIII.
 tant, qui deinde, in Fide instructi, ef- A. C. 1224.
 ficacius, quam advenæ, Dominum no-
 strum Jesum Christum popularibus suis
 predicare valeant. Ut vero illos, qui,
 Christiana Religione suscepta, ab Infi-
 delibus persecutionem patiuntur, tueri
 possint, Episcopus, ceterique Ecclesiarum
 auctores, auxilium Diœcesanorum ve-
 rorum postulant, qui se voto petendi
 Terram sanctam non obstrinxerunt, aut
 voto edito, viribus vel opibus ad illud
 implendum destituuntur. Hæc Epistola
 die decima quinta Junii anno millesimo
 ducentesimo decimo octavo data
 est, ac Papa similes alias Archiepisco-
 pis Trevirensi, Coloniensi, Magdebur-
 gensi, Salisburgensi, Bremensi, Lunden-
 si, Gnesnensi, eorumque Suffraganeis
 scripsit.

Anno sequente, millesimo ducente- ap. Rai. n. 31.
 simo decimo nono, Honorius Papa de-
 fensionem Ecclesiæ Livoniæ, quam Ca-
 pitulum Bremense sibi subdicere cona-
 batur, in se suscepit. Præsidium suum 3. ep. 589.
 Episcopo Livoniæ concessit, sed licen-
 tiam, quam petebat, non dedit, in illa
 provincia novam Ecclesiam Metropoli-
 ticam erigendi, ratus, istud regioni Li-
 voniæ non expedire. Quod tamen e- 10. ep. 125.
 lapsis exinde annis sex, nempe anno sa- ap. R. n. 16.
 lutis millesimo ducentesimo vigesimo
 quinto

Sæcul. XIII.

A. C. 1224.

4. ep. 700.

R. n. 38.

ep. 733.

5. ep. 355.

R. n. 40.

ep. 539.

6. ep. 181.

R. n. 40.

quinto, admisit. Tunc vero Papa ad Abbates Ordinis Cisterciensis, aliorumque Ordinum Religiosorum Præpositos, literas dedit, significans, relatum sibi esse ab Episcopis, quod populi Livoniae Evangelium recipere cuperent. Exhortabatur ergo, ut Monachos, & fratres Conversos sui Ordinis illuc mitterent, quos Episcopi illi vel per literas vel per nuncios suos expeterent. Papa, ad Borussos conversos quoque datis literis, hortatus est, ut acceptam Gratiam magni facerent, & constantes in Fide permanerent, Apostolicæ Sedis præsidium eis promittens. Anno sequente, millesimo ducentesimo vigesimo primo, comperto, quod Cruce signati de Paganis in Borussia insignem victoriam reportassent, Honorius datis literis monuit, ne superbirent, sed Episcopo illius Regionis captivos traderent, quos ille ad Fidem Christianam traducere satageret. Episcopum autem Breslaviensem pensare iussit, utrumvis Religioni majus emolumentum allaturum esset, si Dux Poloniae in Terram sanctam proficisceretur, vel si remaneret, Infidelibus Borussiae armatus. Anno millesimo ducentesimo vigesimo secundo Papa Saxones excitavit; arma caperent in paganos Livoniae, promittens in hoc bello militantibus illam Indulgentiam, quæ proficiscentibus

Hiero-

Hierosolymam dabatur. Templariis vero acriter exprobravit, quod Livones Neophytos male haberent, jussitque in causis horum Neoconversorum Judicium ferri candentis simpliciter aboleri. Viris Ecclesiasticis quoque præcepit; se se non nullis Russis opponerent, qui Ritum Græcorum in illam provinciam invehere moliebantur.

Anno millesimo ducentesimo vigesimo quarto exeunte, Guilielmum Episcopum Mutinensem ad iter in Borussia, Livoniam, Curlandiam, Regionesque vicinas suscipiendum, ut illis gentibus Fidem prædicaret, se ipsum offerentem, Honorius Papa dimisit, addita potestate Sacræ Sedis Legati, & literis, quibus eum populo & Præsulibus illius provinciæ commendabat. Hæc Epistola die trigesima Decembris data est. Erat Guilielmus in Sabaudia ortus, atque aliquamdiu Ecclesiæ Romanæ sub Honorio Pontifice Procancellarii munus obierat. Tum, Martino Episcopo Mutinensi anno millesimo ducentesimo vigesimo primo fati functo, Capitulum Cathedralis in partes abiit & duos elegit. At Papa utriusque electione abrogata, Archiepiscopo Ravennate Metropolita inconsulto, Episcopum Mutinensem ordinavit Guilielmum Sabaudum, virum doctrina, & virtute spectabilem. Cumque

Sæcul. XIII.
A. C. 1224.

Ital. Sacr.
to. 2. p. 152.

Sæcul. XIII. que Hæretici in Longobardia, opibus &
 A. C. 1224. potentia sua abutentes, Catholicos opprimerent, Papa Episcopos Brixientem, & Mutinensem opposuit, qui audaces in officio continerent.

§. VII.

Hæretici in Longobardia.

II. ep. 146.
 R. n. 47.

Verum ubi Guilielmus, Legatione sua in Septentrione functurus, abiit, Papa hanc curam Episcopo Ariminensi injunxit, cui, & Episcopo Brixienti scriptum in hunc modum: *In civitate Brixienti, quasi quodam Hæreticorum domicilio, nuper in tantam vesaniam proruperunt, ut turres contra Catholicos militari more instruxerint, Ecclesias quasdam incendiis deleverint, faces ardentibus jactaverint, vociferantes, quod Romanam Ecclesiam, & ejusdem Doctrinam sequentes excommunicent. Quare volumus, & mandamus; Turres Dominorum de Gambarà &c. (hic Papa rebellium ferocissimos nominat) diruantur, & usque ad terram pulverem detrahantur, absque Sedis Apostolica licentia nunquam amplius ædificanda. Aliæ turres, quarum Domini tanta rabie non fuerunt occupati, usque ad tertiam partem, vel usque ad mediam, pro criminis modo, evertantur. Nullus autem eorum, qui nominatim excommunicati sunt, hæc*